

Sted i Begyndelsen af § 6: „Sekretærerne føre under Formandens Tilsyn en forfattet Protokol“ o. s. v. er der en Endring i den Henseende. Der staar ganske vist ikke Noget om, hvem der skal føre Protokollen, men det sker under Formandens Tilsyn. Ganske vist have Sekretærerne ogsaa et Medtilsyn; det ligger indirekte deri, at Sekretærerne jo efter Forslaget skulle medundertegne Protokollen, naar den har ligget til Eftersyn i det følgende Møde, men nogen personlig Førelse af Protokollen vil der efter § 4 ikke længere finde Sted fra Sekretærerens Side. Endringsforslag under Nr. 16 angaaende Stedet, hvor en Taler skal staa, er ganske vist, som det ærede Medlem sagde, begrundet i de Afvigelser, der ofte ske i Praxis fra, hvad der staar i den nuværende § 27. Men netop fordi det der staar saa aldeles tydeligt, at et Medlem af Thinget taler staaende fra sin Plads, er det rigtigt, at denne Afvigelse, der har fundet Sted i Praxis, ogsaa bliver slaaet fast i selve Forretningsordenen. Da det ærede Medlem gik meget let hen over det Forslag, jeg har stillet under Nr. 18, skal jeg heller ikke komme dybere ind paa det, det vilde være at spille sit Krudt til 2den Behandling her at tage en yderligere Diskussion op om dette Spørgsmaal. Dersom det var muligt at foretage en Prøve, er jeg overbevist om, at den vilde faae det Udfald, at det ærede Medlem ikke vilde kunne fastholde den Dom, at Forslaget var upraktisk. Der er visse Ting, som jo kun kunne vise deres Praktiskhed eller Upraktiskhed ved at prøve dem. En Dilligences Indretning er meget lettere at forstaa end et Jernbanetogs, og dog er jeg vis paa, at det ærede Medlem vilde foretrække at reise til Korsør med Jernbane i Stedet for med Dilligence. Skal man beskrive det, maa der en langt mere omstændelig Beskrivelse til for at vise, hvorledes et Jernbanetog bliver ført frem. Man kan altsaa ikke bedømme et Forslags Praktiskhed eller Upraktiskhed, dets Vidtløftighed og Indviklethed o. s. v. alene efter Beskrivelsen. Det er en stor Vanstuelighed i Lovgivende Forsamlinger at føre Forslag igennem, hvor der forud kræves en Anstuelighedsundervisning, kan jeg gjerne sige. Dersom de Lovgivende Forsamlinger skulde have været med til at vedtage, at Uhre skulde indføres, vilde man vistnok bruge Timeglas endnu, og saa vilde man paa Formandspladsen se dem ligesom paa de gamle Prædikestole, og man vilde muligvis ikke komme videre. Altsaa, inden vi komme til at foretage en praktisk Prøve, efter maaste at have brændt os mange Gange paa de gamle Forholdstalsvalgmaader, komme vi ikke videre

frem. Dog kan jeg ikke nægte mig den Fornøielse, for at vise, hvor slet den nuværende Fremgangsmaade er, at fremdrage til nærmere Overveielse ved 2den Behandling, hvad der fandt Sted i Landstinget, om jeg ikke feiler, den 22de Marts i Mar, da Landstinget skulde vælge 15 Medlemmer til Nominationsudvalget. Der var 59 Medlemmer, som afgav Stemmesedler, af disse var der 13, der stemte til een Side, og 46 til en anden. Da 15 Medlemmer skulde vælges, var Forholdstallet 3, da nemlig 15 i 59 giver 3 med en Brøk, der kastes bort. Men dividerede man nu dette Forholdstal 3 ind i 46, faar man 15. Det er, ser man, et rent Tallosteri med den nuværende Forholdstalsvalgmaade, som bruges her. Det ene Parti kunde have faaet alle 15 Medlemmer, skjøndt det andet Parti næsten udgjorde $\frac{1}{4}$ af de Stemmen. Paa den anden Side kunde ogsaa det mindre Parti have faaet for Meget. Thi dividerer man 3 ind i 13, giver det 4, og det var meget Mere, end det Parti havde Ret til. Det er altsaa et rent Lotteri i mange Tilfælde, naar der trækkes Stemmesedler op af Urnen, hvem der kommer først ud. Desuden er der at bemærke, at naar der sker Omvalg, kommer Tilgifsten altid til det Parti, der i Forveien har faaet mest. Det er desuden en langvarig, omstændelig Maade, og det kan slet ikke kaldes Forholdstalsvalg, naar man ikke bevarer Proportionaliteten. Seg skal ved denne Leilighed indskrænke mig til at kritijere enkelte Punkter, fordi det var værdt at tænke over det næste Gang, men iøvrig tilbageholde min Kritik over andre Punkter indtil 2den Behandling, ligesom hvad der kan siges til Fordel for at vælge en forbedret Fremgangsmaade. Seg skal ikke paastaa, at netop det, jeg har foreslaaet, skulde være det Bedste, der kan findes. Seg er villig til at modtage al mulig Belæring og slaa af paa Enteltheder, men jeg kan ikke unblade at benytte Leiligheden, naar den gives mig, til at fremsætte dette, thi det er min Overbevisning, at Noget i den Retning, som jeg foreslaar, vil komme frem før eller senere, ligesaa vist som Jernbanen har afløst Dilligencen, og ligesaa vist som Uhret har afløst Timeglasset. Det ærede Medlem for Præsto Amts 2den Valgkreds (D. Christensen) rettede en bestemt Forespørgsel til mig, nemlig, hvorfor Udvalget havde foreslaaet Endringsforslaget under Nr. 19, som har Hensyn til Medlemmernes Orlov. Seg er noget i Forlegenhed, thi Protokollen er jo ikke saa udsørlig, at jeg er i Stand til at sige, hvad der har været Udvalgets Mening. Enkelte Medlemmer kunne have stemt paa en forskjellig Motivering, derom indeholder Pro-